



Justitsministeriet

Administrationsafdelingen

Dato: 10. januar 2007

Dok.: JVE40160
Budget- og Planlægningskon-
toret

Udkast til tale

Besvarelse af spørgsmål N af 5. december 2006 fra

Folketingets Retsudvalg (Alm. – del.)

Spørgsmål:

”Ministeren bedes uddybe sit svar på spørgsmål 112 om udviklingen de seneste 5 år i antallet af ombudsmands-sager vedrørende Kriminalforsorgen, som har givet anledning til kritik fra ombudsmanden. Ministeren bedes herudover oplyse,

- om ministeren har haft kendskab til udviklingen, og hvilke initiativer dette har givet anledning til
- hvilke initiativer ministeren og Kriminalforsorgen vil tage for at forbedre sagsbehandlingen fremover.”

Svar:

1. Som det er alle her om bordet bekendt, afgiver Ombudsmanden hvert år en beretning. Senest har han afgivet beretning den 28. september 2006. Allerede på denne baggrund har jeg naturligvis haft kendskab til ombudsmandens virksomhed i forhold til offentlige myndigheder, herunder kriminalforsorgen.

Jeg har også været klar over, at der i de senere år, som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. 112 af 5. december 2006 fra Retsudvalget, især på grund af det stigende antal indsatte har været et øget sagspres i direktoratets klientkontor, og at direktoratet på denne baggrund har iværksat flere initiativer.

2. Blandt andet i lyset af en udtalelse fra ombudsmanden iværksatte Direktoratet for Kriminalforsorgen i begyndelsen af 2006 således af egen drift et større initiativ med henblik på at forbedre sagsbehandlingen.

Direktoratets vurdering var i den forbindelse, at en forbedring af sagsbehandlingen forudsatte omfattende ændringer i arbejds gange mv.

Direktoratet har derfor siden februar 2006 arbejdet på at få igangsat et såkaldt lean-projekt. En metode – der jo oprindeligt er udviklet til Toyota-fabrikerne – men som i de senere år også har vist sig at være et nyttigt værktøj i offentlige institutioners bestræbelser på at forbedre ressourceudnyttelsen.

Efter udvælgelsen af et konsulentfirma til opgaven er der gennemført et dybtgående analysearbejde af hidtidige arbejds gange på en række områder i Klientkontoret.

3. På grundlag af analysearbejdet har direktoratet i november 2006 foretaget en gennemgribende ændring i arbejds gangene i Klientkontoret.

Lean-metoden giver mulighed for fremover at styre og målrette sagsbehandlingen i langt højere grad, end det før har kunnet lade sig gøre i Klientkontoret. Det er forventningen, at det vil gavne i forhold til kvaliteten af sagsbehandlingen.

Men så omfattende omlægninger i arbejdsgangene, slår som bekendt ikke igennem fra den ene dag til den anden. Hertil kommer, at der var oparbejdet en mindre sagspukkel på omkring 200 gamle sager. Når den er helt væk, vil ændringerne imidlertid for alvor kunne mærkes på sagsbehandlingen.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at klientkontoret har udarbejdet en plan for afvikling af sagspuklen, hvor den optimale tidsmæssige prioritering af opgaverne får særlig meget opmærksomhed.

Samtidig er der foretaget en styrkelse af Klientkontorets ledelse ved, at der nu er oprettet en souschefstilling i

kontoret. Endvidere har man ved flere lejligheder iværksat ”ryd-bordet” aktioner, hvor medarbejdere fra andre dele af direktoratet har assisteret Klientkontoret.

Endelig er det planen, at der skal sættes yderligere fokus på oplæring af nye medarbejdere. Noget der ligesom fastholdelse af erfarne medarbejdere har høj prioritet.

Sagsbehandlingen er også styrket særligt i forhold til ombudsmandssager. Dette gælder ikke mindst de af sagerne, der vedrører institutionernes sagsbehandling i forbindelse med indberetning af selvmordsforsøg, og som har tegnet sig for en relativ stor del af kritiksagerne, selv om de i antal udgør en meget lille del af Klientkontorets samlede sager.

4. I den forbindelse må jeg også understrege, at antallet af kritiksager fra ombudsmanden navnlig hidrører fra afgørelser truffet i 2004 og 2005, hvor antallet af indsatte var ekstraordinært højt.

Efter afviklingen af venterkøen i begyndelsen af 2006 forventer jeg imidlertid, at belægget nu vil falde i 2007. Der er efter min mening god grund til at tro, at det lave- re belæg også vil medføre forbedringer for sagsbehand- lingen i direktoratet.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 112, så må jeg også fremhæve, at den procentvise andel af di- rektoratets ombudsmandssager, som giver anledning til kritik, har været relativt konstant fra 2001 til 2005.

Når man vurderer tallet for 2005 kan man altså ikke nø- jes med at sammenligne med 2004, hvor kritikprocenten var ekstraordinær lav.

Under den tidligere regering i 2001 udtalte ombuds- manden således kritik i 30 % af de sager fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, som han realitetsbehandlede. Det

tilsvarende tal for 2005 var som bekendt 38 % [mens det i 2004 var helt nede på 13 %].

Det skal også bemærkes, at ombudsmandens kritik i størstedelen af sagerne vedrører sagsbehandlingsfejl – ikke afgørelsens indhold. I et antal sager, har der således været tale om mindre, formelle fejl, som det hurtigt har været muligt at rette op på.

Endelig skal man huske på, at direktoratets klientkontor, som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 112, træffer afgørelse i et meget stort antal sager – 13-14.000 sager årligt. Direktoratet har oplyst over for mig, at sagsbehandlingstiden i Klientkontoret for langt den største del af sagerne er under 1 måned, når der bortses fra perioder, hvor der fx afventes partshøringssvar eller lignende.

Direktoratet har oplyst overfor mig, at ombudsmanden er orienteret om de senest iværksatte initiativer og ved

et møde i november umiddelbart har taget til efterretning, at der således sættes ind over for situationen.

5. Som det er udvalget bekendt, så er Direktoratet for Kriminalforsorgen – ligesom andre offentlige myndigheder – pålagt løbende at effektivisere sin opgavevaretagelse med henblik på at opnå besparelser.

Det er naturligvis en særlig udfordring i en periode, hvor antallet af indsatte – og dermed også antallet af sager i direktoratet – er steget.

På trods heraf er der som nævnt ikke tale om, at ombudsmandens kritikprocent er steget markant i forhold til situationen set over en årrække.

Jeg har derfor tillid til, at de administrative tiltag, som direktoratet har iværksat, kombineret med den normalisering af venter- og belægssituationen, som nu er i ud-

sigt, vil gøre det muligt at forbedre sagsbehandlingen i direktoratet yderligere.

6. Jeg finder derfor ikke anledning til at foretage yderligere eller iværksætte flere initiativer, før de allerede iværksatte tiltag har haft mulighed for at fungere en tid.

Jeg vil naturligvis følge området fremover.